

ມາດຈະການຕຸ້ນໜໍາໄປຢູ່ກ່າວບໍລິສັງປະກາດເມືອງ

ທີ່ປະກົງໃນຮ່າງຮູ້ຂອງມະນຸຍາ

ທົດນະກວາມກົດໝາຍພິ້ງຕະຫຼາດເຕີຣີແລ້ວ *

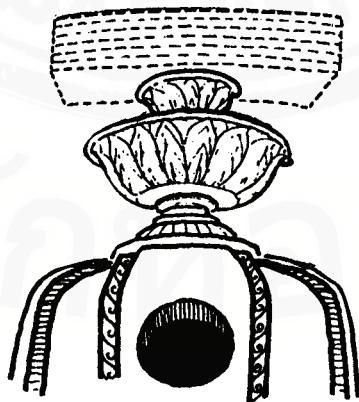
ຄອນ ນຸ້ມຊຸດຕະການ **

1. ການກຳນົດໃຫ້ການເລືອກຕັ້ງເປັນໜ້າທີ່ ຕາມມາດຕາ 69
2. ການກຳນົດໃຫ້ການເລືອກຕັ້ງສນາມີກສາຜູ້ແກນຮາມງວຽບເປັນແບບຜສນະຫວ່າງການເລືອກຕັ້ງຮະບບສັດສວນຕາມບັນຫຼາຍເຊື່ອຂອງພຣັກແລະການເລືອກຕັ້ງແບບເຂດລະຄນ ຕາມມາດຕາ 96
3. ການໃໝ່ນໍາທີ່ປະກົງເລືອກຕັ້ງໄປເຫັນບວນກັນທີ່ຈຳເນົດ ຕາມມາດຕາ 103 ວຣຄສີ
4. ການກຳນົດໃຫ້ຜູ້ມີສີທີ່ເລືອກຕັ້ງຕ້ອງມີຂໍ້ອຍໆໃນທະເບີນບ້ານໃນເຂດເລືອກຕັ້ງໄໝ່ນ້ອຍກວ່າ 90 ວັນ ຕາມມາດຕາ 104 (3)
5. ການກຳນົດໃຫ້ຜູ້ມີສີທີ່ເລືອກຕັ້ງຂຶ້ນອຍ່ອນກັງຈັງໜວດໃນວັນເລືອກຕັ້ງ ມີສີທີ່ເລືອກຕັ້ງໄດ້ໂດຍໄມ່ຕ້ອງເດີນທາງກລັບໄປທີ່ກຸມືລຳເນາ ຕາມມາດຕາ 104 ວຣຄສອງ
6. ການກຳນົດໃຫ້ຜູ້ສົມຄວຮັບເລືອກຕັ້ງເປັນສນາມີກສາຜູ້ແກນຮາມງວຽບ ຕ້ອງເປັນສນາມີກພຣັກການເນື່ອງທີ່ສັງສົມຄວໄໝ່ນ້ອຍກວ່າ 90 ວັນ ຕາມມາດຕາ 106 (3)
7. ການກຳນົດໃຫ້ຮູ້ສັນບັນດຸນຜູ້ສົມຄວຮັບເລືອກຕັ້ງແລະພຣັກການເນື່ອງໃນການເລືອກຕັ້ງ ຕາມມາດຕາ 112
8. ການໃໝ່ມີຄະນະກຣມກາງກາງເລືອກຕັ້ງ ຕາມມາດຕາ 147

* ບໍທກວານນີ້ເຈີ້ນຫຸ້ນກ່ອນການພິຈາດນາຮູ້ຮອມນູ່ງວາງທີ່ສາມາດສາມາດຮູ້ຮອມນູ່ງ

** ຂົດສນາມີກສາຜູ້ແກນຮາມງວຽບ ສນາມີກສາຈຳກັງຮູ້ຮອມນູ່ງຈັງໜວດຫລຸງ

9. การกำหนดให้ในปีหนึ่งต้องมีสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ซึ่งจะพิจารณาได้เฉพาะก្ស
หมาย พระราชนัดดา ภารกิจเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ฯลฯ ตามมาตรา 161 วรรคสี่
10. การขยายสมัยประชุมสามัญจาก 90 วัน เป็น 120 วัน ตามมาตรา 162
11. การให้มีผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตามมาตรา 196
12. การให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามมาตรา 199
13. การให้คณะรัฐมนตรีมีจำนวนไม่เกิน 30 คน ตามมาตรา 201
14. การห้าม ส.ส. ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีในเวลาเดียวกัน ตามมาตรา 205
15. การให้มีศาลรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา 254
16. การให้มีศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามมาตรา 271 วรรค
สอง
17. การให้มีศาลปกครอง ตามมาตรา 275
18. การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคล ตามมาตรา 289
19. การให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามมาตรา 295
20. การอดทนบุคคลออกจากตำแหน่ง ตามมาตรา 301

1. การกำหนดให้การเลือกตั้งเป็นหน้าที่ตามมาตรา 69

มาตรา 69 “บุคคลมีหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

บุคคลซึ่งไม่ไปเลือกตั้งโดยไม่แจ้งเหตุอันสมควรที่ทำให้ไม่อาจไปเลือกตั้งได้
ย่อมเสียสิทธิตามที่กฎหมายบัญญัติ

การแจ้งเหตุที่ทำให้ไม่อาจไปเลือกตั้ง และการคำนวณความสะดวกในการไป
เลือกตั้ง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ”

2. การกำหนดให้การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นแบบผสมระหว่างการ เลือกตั้งระบบสัดส่วนตามบัญชีรายชื่อของพรรคและการเลือกตั้งแบบเขตละคน ตามมาตรา 96

มาตรา 96 “ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 500 คน โดย
เป็นสมาชิกซึ่งมาจาก การเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อผู้สมควรรับเลือกตั้งที่พรรคร่วมเมืองจัดทำ
ขึ้น ตามมาตรา 97 จำนวนหนึ่งร้อยคน และสมาชิกซึ่งมาจาก การเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือก
ตั้ง ตามมาตรา 101 จำนวนสี่ร้อยคน ”

3. การให้นำหนับบัตรเลือกตั้งไปแทนรวมกันที่อำเภอตามมาตรา 103 วรรคสี่

มาตรา 103 วรรคสี่

“การนับคะแนนและการประกาศผลการนับคะแนนในแต่ละเขตเลือกตั้งต้อง^{๑๙}
กระทำโดยเปิดเผย ณ ที่ว่าการอำเภอ เก็บแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นเฉพาะท้องที่ คณะ
กรรมการการเลือกตั้งจะกำหนดเป็นอย่างอื่นก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติในกฎหมายประกอบรัฐ
ธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ”

4. การกำหนดให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องมีชื่อออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งไม่น้อย กว่า 90 วัน ตามมาตรา 104 (3)

มาตรา 104 บุคคลผู้มีคุณสมบัติต้องเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

(1) .....

(2) .....

(3) “มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถ้วนวันเลือกตั้ง”

5. การกำหนดให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งอยู่นอกจังหวัดในวันเลือกตั้ง มีสิทธิเลือกตั้งได้โดยไม่ต้องเดินทางกลับไปที่ภูมิลำเนา ตามมาตรา 104 วรรคสอง

มาตรา 104 วรรคสอง

“ผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งอยู่นอกเขตเลือกตั้งตามมาตรา 101 ที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน หรือมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งเป็นเวลาน้อยกว่าเก้าสิบวันนับถ้วนวันเลือกตั้ง ย่อมมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายประกาศบัญญัติว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญญัติ”

6. การกำหนดให้ผู้สมควรรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องเป็นสมาชิกพροคgrการเมืองที่ส่งสมัครไม่น้อยกว่า 90 วัน ตามมาตรา 106 (3)

มาตรา 106 บุคคลผู้มีคุณสมบัติต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิสมควรรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(1) .....

(2) .....

(3) “เป็นสมาชิกพροคgrการเมืองได้พροคgrการเมืองหนึ่งแต่เพียงพροคgrเดียวนับถ้วนสมควรรับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน”

7. การกำหนดให้รัฐสนับสนุนผู้สมควรรับเลือกตั้งและพροคgrการเมืองในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา 112

มาตรา 112 “เพื่อให้การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นไปด้วยความสุจริตและเที่ยงธรรม ให้รัฐสนับสนุนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) จัดที่ปิดและติดแผ่นป้ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งในที่สาธารณะ

- (2) พิมพ์และจัดส่งเอกสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งไปให้ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง
- (3) จัดหาสถานที่หน้าเสียงเลือกตั้งให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง
- (4) จัดสรรวงเวลาของภาคทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ให้แก่พ嬷คการเมือง

(5) กิจการอื่นที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนด

การดำเนินการตาม (1) (4) และ (5) โดยผู้สมัครรับเลือกตั้งพ嬷คการเมืองหรือบุคคลอื่นจากกรรชจะกระทำมิได้

หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการดำเนินการตามมาตรา 147 ให้เป็นไปตามกฎหมาย
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งต้องให้โอกาสโดยเท่า
เทียมกัน”

8. การให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้งตามมาตรา 147

มาตรา 147 “คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ควบคุมและดำเนินการจัดหรือจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น รวมทั้งการออกเสียงประชามติ ให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม

ประธานกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพ嬷คการ เมือง กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ และกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และเป็นนายทะเบียนพ嬷คการเมือง”

9. การกำหนดให้ในปีหนึ่งต้องมีสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติซึ่งจะพิจารณาได้เฉพาะกฎหมาย พระราชกำหนด การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฯ ฯ ตามมาตรา 161 วรรคสี่

มาตรา 161 วรรคสี่ “ในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติให้รัฐสภาดำเนินการประชุมได้ เฉพาะกรณีที่บัญญัติไว้ในหมวด 2 หรือการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ การอนุมัติพระราชกำหนด การให้ความเห็นชอบในการ

ประกาศสหกรรม การให้ความเห็นชอบหนังสือสัญญา การเลือกหรือการให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่ง การทดสอบออกจากการต่อตำแหน่ง การตั้งกระทู้คัดam และการแก้ไขเพิ่มเติม รัฐธรรมนูญ เว้นแต่ว่าสภามีมติให้พิจารณาเรื่องอื่นใดด้วยคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของรัฐสภา"

10. การขยายสมัยประชุมสามัญจาก 90 วัน เป็น 120 วัน ตามมาตรา 162

มาตรา 162 "สมัยประชุมสามัญของรัฐสภาสมัยหนึ่ง ๆ ให้มีกำหนดเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวัน แต่พระมหากษัตริย์จะโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ขยายเวลาออกไปได้

การปิดสมัยประชุมสามัญก่อนครบกำหนดเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวันจะกระทำได้โดยความเห็นชอบของรัฐสภา"

11. การให้มีผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามมาตรา 196

มาตรา 196 "ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสวามีจำนวนไม่เกินสามคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของรัฐสภาจากผู้ซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือของประชาชน มีความรอบรู้ และมีประสบการณ์ในการบริหารราชการแผ่นดิน วิชาการ หรือกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ร่วมกันของสาธารณะและมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสวามีภาระการดำรงตำแหน่งหากปีบับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว"

12. การให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามมาตรา 199

มาตรา 199 “คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกสิบคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของรัฐสภา จากผู้ซึ่งมีความรู้ หรือประสบการณ์ด้านการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นที่ประจักษ์ ทั้งนี้ ต้องมีผู้แทนจากองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนไม่น้อยกว่าห้าคน

.....

.....

.....

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีภาระการดำรงตำแหน่งหนึ่งปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง”

13. การให้คณะรัฐมนตรีมีจำนวนไม่เกิน 30 คน ตามมาตรา 201

มาตรา 201 “พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีคนหนึ่ง และรัฐมนตรีอีกไม่เกินยี่สิบเก้าคน ประกอบเป็นคณะรัฐมนตรี มีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดิน

นายกรัฐมนตรีต้องแต่งตั้งจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่พ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา 117 (7) ในอายุของสภาผู้แทนราษฎรดูดเดียว กัน

ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้ง นายกรัฐมนตรี”

14. การห้าม ส.ส. ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีในเวลาเดียวกันตามมาตรา 205

มาตรา 205 “นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภาในขณะเดียวกันไม่ได้

สมาชิกสภาพผู้แทนราชภารีซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีหรือสมาชิก
วุฒิสภาซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีให้พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาพผู้แทนราชภารีหรือสมาชิก
วุฒิสภาแล้วแต่กรณี เมื่อพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่มีพระราชโองการแต่งตั้ง”

15. การให้มีศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา 254

มาตรา 254 “ศาลรัฐธรรมนูญประกอบด้วยประธานศาลรัฐธรรมนูญคนหนึ่งและตุลา
การศาลรัฐธรรมนูญอื่นอีกสิบสี่คนซึ่งพระมหาภัตติยังทรงแต่งตั้งจากบุคคลดังต่อไปนี้

- (1) ผู้พิพากษาในศาลฎีกา ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา ซึ่งได้รับ
  - เลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยวิธีลงคะแนนลับจำนวนห้าคน
- (2) ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ซึ่งได้รับเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุด
  - โดยวิธีลงคะแนนลับจำนวนสองคน
- (3) ผู้ทรงคุณวุฒิสาขานิติศาสตร์ซึ่งได้รับเลือกตามมาตรา 256 จำนวนสามคน
- (4) ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาวัสดุศาสตร์ ซึ่งได้รับเลือกตามมาตรา 256 จำนวนสามคน
  - ให้ผู้ได้รับเลือกตามวรรคหนึ่งประชุมและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานศาลรัฐ-
ธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

16. การให้มีแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา 271 วรรค สอง

มาตรา 271 วรรคสอง “ให้มีแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใน
ศาลฎีกา โดยองค์คณะผู้พิพากษาประกอบด้วยผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำ

- กว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา จำนวนเก้าคน ซึ่งได้รับเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา โดยวิธีลง
คะแนนลับ และให้เลือกเป็นรายคดี

จำนวนหน้าที่และวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้เป็นไป

- ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ และในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดี
อาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง”

17. การให้มีศาลปกครองตามมาตรา 275

มาตรา 275 “ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่เป็นข้อพิพาทระหว่างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของรัฐบาลกับเอกชน หรือระหว่างหน่วยราชการหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของรัฐบาลด้วยกัน ซึ่งเป็นข้อพิพาทอันเนื่องมาจากกรากระทำหรือการละเว้นกรากระทำที่หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หรือเนื่องจากการกระทำหรือการละเว้นกรากระทำที่หน่วยราชการหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

ให้มีศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองชั้นต้น และจะมีศาลปกครองชั้นอุทธรณ์ด้วยก็ได้”

18. การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลตามมาตรา 289

มาตรา 289 “ผู้ดํารงตำแหน่งทางการเมืองดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง

- (1) นายกรัฐมนตรี
- (2) รัฐมนตรี
- (3) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (4) สมาชิกวุฒิสภา

(5) ข้าราชการการเมืองอื่น

(6) ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

บัญชีตามวาระหนึ่งให้ยื่นพร้อมเอกสารประกอบ ซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความถูกต้องของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้ง สำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้

บุคคลธรรมดานิรบีป้าชีที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกับ “ไว้ในบัญชีและสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้าด้วย”

19.การให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามมาตรา 295

มาตรา 295 “คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามมาตรา 295 คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกแปดคน ซึ่งพระมหากรังห์ธิรัตน์แต่งตั้งตามคำแนะนำของรัฐสภา

กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต้องเป็นผู้ซึ่งมีความซื่อสัตย์ สุจริตเป็นที่ประจักษ์ มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะดังน้ำมามาตรา 255

การสรรหาและการเลือกกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติให้นำ บทบัญญัตามาตรา 256 และมาตรา 257 มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้คณะกรรมการสรรหากรรมการป้องกันและปราบปรามทุจริตแห่งชาติจำนวนสิบห้าคน ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหกคน ผู้แทนพระองค์เมืองทุกพระองค์ ที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพระองค์หนึ่งคนซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสามคน และสมาชิกวุฒิสภาจำนวนสามคนซึ่งได้รับเลือกจากวุฒิสภา เป็นกรรมการ

ให้ประธานรัฐสภาลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ”

20.การถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง ตามมาตรา 301

มาตรา 301 “ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด ผู้ได้มีพฤติการณ์ร้ายแรงมิชอบติ สอบในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่างใจให้bermanาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย รัฐสามารถมีอำนาจถอดถอนผู้มีอำนาจ ออกจากตำแหน่งได้

บทัญญติในวรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(1) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และกรรมการตรวจสอบแผ่นดิน

(2) ผู้พิพากษาหรือตุลาการ พนักงานอัยการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ทั้งนี้ ตาม กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ”

